

Form. í Starvsmannafelagnum skilir ekki logikkin hjá Bjarna Olsen:

Nú hava vit uppiborið at fáa eitt herðaklapp

– Vit vilja ikki verða skuldbætt fyrri at seta krøv, uttan at hugsa um framtíðina.
– Er tað nakar, sum veit, hvussu tað sviður, tá ið eitt samfelag fer á húsagang, eru tað vit. So nú tað er farið at ganga betri, hava vit uppiborið eitt herðaklapp, sigur Gunnleivur Dalsgarð

ÁKI BERTHOLDSEN

– Tað er nógv fyrri, at vit hálvavegna verða skuldbætt fyrri ikki at skilja støðuna eg fyrri at seta krøv, uttan at hugsa um framtíðina.

Gunnleivur Dalsgarð, formaður í Starvsmannafelagnum er grundleggjandi ósámdur við Bjarna Olsen, formann í Búskaparráðnum.

Í samrøðu við Sosialinum mikudagin helt Bjarni Olsen, at lónarvøksturin í Føroyum skal helst ikki verða 2-3 prosent.

Verður talan um storri lónarhækking, fer tað at skaða okkara kappingaføri.

Hetta kemst av, at í lóndunum, vit kappast við, verður roknað við einum lónarvøkstri uppá 2-3% um árið.

Hann visti á, at hóast tað eru nógv onnur víðurskipti, sum gera seg galdandi, eigur lónarvøksturin uttanlands at vera ein týðningarmikil leiðbeining hjá okkum at halda okkum til.

Hesum er formaðurin í Starvsmannafelagnum heilt ósámdur við formannin í Búskaparráðnum í.

Gunnleivur Dalsgarð sigur, at tað fremur avgjørt ikki okkara kappingaføri at halda lónirnar í Føroyum niðri, samstundis, sum lónirnar í lóndunum rundanum okkum hækka.

– Vit hava fleiri ferðir víst á, at grannalondini hava yvirhalað okkum, tá ið reður um lón.

– Og tað má vera øllum greitt, at eitt lág-lónarsamfelag skapar einki kappingarføri.

Gunnleivur Dalsgarð sigur, at enda vit sum lág-lónarsamfelag, verður avleiðingin, at fólk ið rýmfrí grannalondini, har lónirnar

At formaðurin í Búskaparráðnum leggur seg út í ósemjuna millum Starvsmannafelagið og Figgjarmálastýrið, kann skaða royndina at finna semju, heldur Formaðurin í Starvsmannafelagnum, Gunnleivur Dalsgarð

ingur o.a. er roknað út eftir.

– Síðani situr hann á odda í einum serfrøðingabólki, sum kemur fram til eitt heilt annað prístal.

– Men aftaná alt hetta, sigur hann í Sosialinum, at lónarvøksturin eigur ikki at verða meiri enn 2-3%.

– Tað er ringt at finna nakran samanhag í øllum hesum og tað er ikki undarligt at spyrja, hvar logikkin er, sigur Gunnleivur Dalsgarð.

Og hann heldur, at hetta eru sera óheppin úttalasi, nú semingsmenninir royna at fáa okkum til samráðingarborið aftur.

Nógv fyrri

Formaðurin í Starvsmannafelagnum sigur, at hann sær sjónarmiðini og hugburðin hjá privatu arbeiðsgevarunum aftur í nógvum av tí, sum Bjarni Olsen førir fram.

– Tað er nógv fyrri, at vit hálvavegna verða skuldbætt fyrri at seta lónkrøv fram, uttan at hugsa um framtíðina og uttan at skilja støðuna.

– Hvør skal siga, at vit hava onki lært at tí, sum farið.

– Hetta er ein undarlig niðurgerðing av okkum.

– Tí er tað nakar, sum hevur fult sviðan av kreppuni í niðirunum, eru tað limirnir í Starvsmannafelagnum.

– So er tað nakað, sum

vit ikki vilja, so er tað at enda í somu støðu einaferð afturat.

Vilt tú harvið siga, at Bjarni Olsen hevur latið tey sjónarmið, sum hann móguliga hevur sjáldur, koma framum tey faktiga sjónarmiðini?

– Tað sigi eg ikki. Men tað er eitt merkiligt samantfall millum tað, sum hann sigur, og sjónarmiðini hjá privatu arbeiðsgevarunum.

– Eg eri púra vísur í, at sjónarmiðini hjá teimum privatu arbeiðsgevarunum viga rættliga tungt í tí, sum formaðurin í Búskaparráðnum førir fram.

– Og eg haldi, at tað nógv fyrri at skjóta okkum í skógvarnar, at vit ikki skilja

støðuna.

– Tí er tað nakar, sum kennir avleiðingar av, at eitt samfelag brennur saman, so eru tað vit.

– Eiga at fáa eitt herðaklapp

Gunnleivur Dalsgarð sigur, at tað, sum Starvsmannafelagið førir fram, er, at nú er tíðin komin at geva almennum starvsfólki eitt sindur aftur av tí, sum tey hava latið frá sær í kreppunum.

– Nú, tað aftur er farið at ganga betri í samfelagnum, haldi, eg, at tey alment løntu hava uppiborið at fáa eitt herðaklapp fyrri at vit vörðu við til at bera rættliga tungar byrðar øll krepparni.

– Vit eiga at fáa ein lítlan part av framgongdini í samfelagnum hesi seinastu árin.

– Tí limirnir í Starvsmannafelagnum hava sanniliga víst afturhald og varsemi.

– Øll níti-árin er lónin hækkað 95 krónur um mánaðin tilsamans.

– Tað er einasti ágóði í krónum, sum limirnir í Starvsmannafelagnum hava fingið.

– Vit hava stríðst tað mesta av niðirunum fyrri at fáa tað aftur, sum vit læntu landskassanum, tá ið ringast stóð til í kreppuni.

– Men enn er langt á mál.

– Vit hava hvorki fingið lónina, karends dagar, ella annað, sum vit máttu átaka okkum í kreppuni, aftur.

– Nú er framgongd í samfelagnum, og vit eiga okkara part, sigur Gunnleivur Dalsgarð.

Vit spurdu eisini Bjarna Olsen, um hann ikki helt tað vera rímligt, at limirnir í Starvsmannafelagnum fáa tað aftur, sum teir mistu í kreppunum.

Men hann helt, at tað er fortíð og at tað nú er framtíðina, vit skulu byggja á.

– Tað er ov bíligt at málbera seg soleiðis, sigur Gunnleivur Dalsgarð.

– Fortíðin er við til at skapa framtíðina.

– Tí er heilt sjálvsagt, at vit eiga okkara part av køkunum, nú framgongd er í samfelagnum, sigur formaðurin í Starvsmannafelagnum.

Hesi, ið royna at sannføra figgjarmálaráðharran, hava í nógv ár stríðst fyrri at fáa tað aftur, sum tey læntu landskassanum, tá ið ringast stóð til í kreppuni. Enn er langt eftir á mál. Men nú tað er farið at ganga betri, heldur Gunnleivur Dalsgarð, at tey hava uppiborið eitt lítið herðaklapp afturfyrri at tey vörðu við til at bera sín tunga part av kreppuni